

Også problemerne med korttidsparkering i dagpengesystemet, som en del af arbejdsgivere misbruger, er SF interesseret i at få gjort noget ved. Derfor er der kun én vej at gå for at fremkalde adfærdændring: at pålægge arbejdsgiverne nogle flere dage at betale dagpenge. Denne vej er nu tiltrådt med forligsaftalen, og det er godt.

Uddannelsesindsatsen er ikke imponerende. Der er for få pladser til de arbejdsløse, de ufaglærte og de korttidsuddannede. Uddannelsesindsatsen hviler hovedsagelig på højere uddannelser og mellemlange uddannelser. Der er brug for en langt større indsats for de mest uddannelsessvage med størst vægt på de ufaglærte og kvinderne.

Hovedparten af arbejdsløsheden bæres af kvinder, og også flertallet af langtidsledige er kvinder. Derfor burde der have været gjort en stor indsats for disse.

Såfremt der havde været et flertal, der ville gennemføre solidaritetsbidrag, som alle, der er i arbejde, skulle betale til, ville der, sammen med arbejdsgivertilskuddet, der bortfalder, hvilket alle herinde vidste at SF vil støtte, have været flere midler til rådighed for uddannelser.

Dermed ville der ikke have været grund til at lave alle de mange ændringer i dagpengesystemet, som nu bidrager til større uoverskuelighed.

SF har altid fundet det bedre med lidt arbejde end slet intet, selv om dette medførte, at deltidsarbejdende på fuldtidsforsikring skulle have supplerende dagpenge.

Derfor er SF også modstander af, at der laves den ene stramning efter den anden over for denne gruppe. Gruppen består hovedsagelig af kvinder, der i stedet for efter lovforslaget her bliver nødt til at melde sig som fuldtidsledige.

Det forekommer også at være et meget vigtigt princip i dagpengesystemet, der hermed brydes. Og det er helt uforståeligt, at de borgerlige partier kan gå med til det.

Fremover vil en deltidsarbejdende på fuldtidsforsikring frit kunne vælge efter et års arbejde at blive fuldtidsarbejdsløs. Der indføres regler, efter hvilke lønmodtagerne skal betale 100 kr. i gebyr, hvis de vil anke en sag om, at arbejdsgiverne ikke betaler dem de første to gange dagpenge, altså brugerbetaling i systemet. Der indføres en regel om, at de unge på beskæftigelsesarbejde m.v. ikke kan optjene

dagpengeret de første 3 måneder. Dermed er der sket en opdeling i A- og B-arbejde, som vel var der i forvejen, men som nu forstærkes. Det er de unge og kvinderne, der rammes af dette lovforslag. Det medvirker SF ikke til.

Alt i alt må mindretallet sige, at der er dele af lovforslaget, som vi støtter ved afstemningen over ændringsforslagene, men samlet set er dette et dårligt forlig, som SF derfor indstiller til forkastelse.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, vil stemme imod de stillede ændringsforslag, men kan dog tiltræde underændringsforslaget.

Et *tredje mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, vil hverken stemme for eller imod de øvrige ændringsforslag, som Kristeligt Folkeparti ligesom for lovforslagets vedkommende ikke har haft indflydelse på, men har dog stillet et underændringsforslag, nr. 31, til ændringsforslag nr. 30. Forkastes underændringsforslaget, vil Kristeligt Folkeparti stemme imod ændringsforslag nr. 30.

Kristeligt Folkeparti ønsker et arbejdsløshedskassesystem, som giver økonomisk tryk ved ledighed, men samtidig tilskynder enhver til at påtage sig arbejde. Partiet havde også gerne som tidligere deltaget i arbejdet med at rette fejlene i det nuværende system, men regeringen og de to partier har arbejdet længe bag lukkede døre og til sidst givet andre partier et par dage til at tage stilling til resultatet, og for de sidste ændringsforslags vedkommende kun timer eller minutter. Det er en utilfredsstillende arbejdsform.

Selv om der er en række positive elementer i forligsaftalen, som vil blive kommenteret under 2. behandlingen, er der en så kraftig tendens i forligspakken til at lægge byrderne på virksomhederne, at konkurrenceevnen forringes med yderligere arbejdsløshed til følge. Derfor stemmer Kristeligt Folkeparti imod lovforslaget ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP og KRF):